

oppe i Luften og intet som helst andet. Man har opfattet Venstres Forslag til Beslutning som en Art Modtræk mod det Forslag af den højtærede Forsvarsminister, jeg nys har omtalt. Jeg kan give den Oplysning, som alle Medlemmer af Venstres Bestyrelse i Folketing og Landsting vil kunne bekræfte, at Bestyrelsens Forhandling om dette Forslag til Beslutning var *begyndt*, inden den højtærede Forsvarsministers Forslag fremkom i Finansudvalget. Det var altsaa et Forslag, som aldeles ikke var ment som Modtræk mod noget som helst andet, men som var stillet for Forslagets egen Skyld. Det kom saa frem kort efter, at den højtærede Forsvarsminister i Finansudvalget havde stillet sit Forslag, og da nu Forslaget til Beslutning var stillet, saa man jo ogsaa, at denne forsvarsministerielle Torpedo osede ganske sagte ud. Der var ikke flere Triumfskrig og ikke flere fede Overskrifter, det duftede langsomt bort.

Men hvad nu? Nu maatte atter de snilde Taktikere paa Benene og se, hvad der nu var at gøre. Noget *maatte* der nemlig gøres. Og saa kom det Ændringsforslag, som er omdelt paa vore Pladser her, og som efter Ordene „samlige Budgetter“ indskyder de smaa uskyldige Ord „— derunder i særlig Grad demilitære—. Det er atter en Taktik af den nok som kendte Art, og om dette Forslag gælder ganske det samme som om det forrige. Det er Taktik og intet andet. Venstre har forlangt en Reduktion af *samlige* Budgetter efter ensartede Synspunkter. Nu skyder man dette ind, som fuldstændig forvansker Tanken og Hovedmeningen i Venstres Forslag — skyder disse Ord ind „derunder i særlig Grad de militære“. Hvem kan nu være i Tvivl om — hvis Venstre var enfoldigt nok til at stemme for Forslaget i den Skikkelse, Flertallet vil give det —, hvordan dette Flertal da i Fremtiden vilde udnytte en saadan Enfoldighed fra vor Side. Selvfølgelig kan der ikke være nogen som helst Tvivl derom. At skyde de Budgetter, som er de eneste, der i de nærmest foregaaende Aar ved organisatoriske Love er blevet underkastet en betydelig Nedsættelse, frem i første Række til Reduktion vilde være et aldeles fortrinligt Springbræt for de fremtidige Saboteringsforsøg overfor Forsvarslovene af 1922, der selvfølgelig ikke vilde udeblive. At vi ikke var dumme nok til at gaa i denne Fælde, kunde man vistnok paa Forhaand vide. Jeg tror ikke, det er nogen Overraskelse for nogen. Men saa kommer atter de snilde Taktikere frem, lægger Fingern på Næsen og siger: Ja vel, lad saa Venstre stemme

imod det i den Skikkelse, ogsaa det er godt. Saa siger vi ude over Landet: Venstre stemmer imod sit eget Forslag, Venstre vil ingen Besparelser have, og Venstre vil ingen Skatnedsættelser have. Jeg siger: O, I snilde Taktikere, blot I vilde være saa snilde, at I vilde opgive den urimelige Tro, I har paa Vælgerfolkets Taabelighed, den lidt urimelige Tro, I har paa, at man ved den Slags Manøvrer kan blænde og bedaare de forstandige Mennesker, som det dog er vor Pligt at antage, at Vælgerbefolkningen bestaar af. At man ved et saadant — jeg vil nødvendig bruge for stærke Udtryk — ved et saadant let gennemskueligt og ikke meget fint Fif vil søge at bane Vejen for en Agitation ved Sommerens Møder paa den Melodi, som jeg nu har angivet, det er at være *for* snedig. Englænderne har et Ord i saa Henseende: too clever by half, det vil sige, hvis han bare var halvt saa snedig, var det bedre. Det samme tror jeg, man kan sige til de Taktikere — det er sikkert ogsaa Taktikerne fra det politiske Overformynderi, jeg nævnte før —, som er Fædre til dette her. Det ligner dem paa en Prik. Nej, de skal ikke narre nogen, thi Venstre har sagt sin Mening, uanset at et Flertal i Folketinget, som jo altid kan omskabe og forvanske et af andre stillet Forslag, omskaber og forvansker Venstres Forslag. Venstre har sagt sin Mening i det Forslag, vi oprindelig har stillet. Denne Mening kan ingen tage fejl af, og heller ikke kan nogen tage fejl af, at ved at indføre denne Ændring her, gav man det en ganske anden Mening end den, som er den virkelige, den, som jeg gentagne Gange har karakteriseret som en efter ligelige Synspunkter fortagene Gennemgang af bestaaende Udgiftslove med Udgiftsbesparelse for Øje.

Men nu vil jeg ogsaa for en Gangs Skyld sige, hvad jeg mener kan være Lyspunktet ved denne snedige Taktik. Lyspunktet er det, at saa stemmer de Herrer tillige for Forslagets øvrige Indhold, stemmer for at føre de halvsvvende Million over til Kommunerne, stemmer for en Gennemgang af *samlige* Budgetter med alvorlige Udgiftsbesparelser for Øje, ogsaa de sociale Budgetter og de Budgetter, som de Herrer ellers saa langt fra har villet formindske, at de tværtimod har villet forøge dem. De gaar her stik imod noget, der har været en Hovedplanke for deres politiske Agitation, i de forløbne to Aar, og dette, at de ganske vist ødelægger vort Forslag, men dog stemmer for saa mange forstandige Ting, som stadig bliver tilbage i det, betragter vi som en meget væsentlig Fordel, og jeg